

ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XVIII

БРОЈ 363

31. ОКТОБАР 1989.

ЦИЈЕНА 10.000 ДИНАРА

ВИЛА „ТОПЛИШ“ У ЦЕНТРУ ПАЖЊЕ

ОБМАНЕ И РЕВОЛТ

ДАНИМА већ вила „Топлиш“ која се налази у милочарском парку, предмет је пажње штампе, радија и телевизије. Од момента када је Извршно вијеће Скупштине Црне Горе објавило оглас којим јавним путем (лицитацијом) продаје овај објекат не престају протести радних људи и мјештана Светог Стефана, али и цијеле општине. Да не би понављали све што се догађало (јавност је била подробно обавијештена) рећи ћемо само да су на разним форумима у Мјесној заједници Свети Стефан осуђени покушаји да се овај објекат отуђи, одржан је протестни збор грађана и запослених овог подручја, који је поставио само један захтјев: вила се мора уступити ономе коме и припада – ЈУР „Свети Стефан“.

Прилично наелектрисану атмосферу око ове виле, створиле су обмане, а још више оптужбе које су стизале из РИВ, али и око њега, а упућене на адресу радника нашег најпознатијег љетовалишта. Названи су локалистима, нерадницима и другим погрдним именима, а све због тога што су тражили да спорна вила, бивша резиденција коју је у послијератном периоду користило Извршно вијеће, припадне удруженом раду.

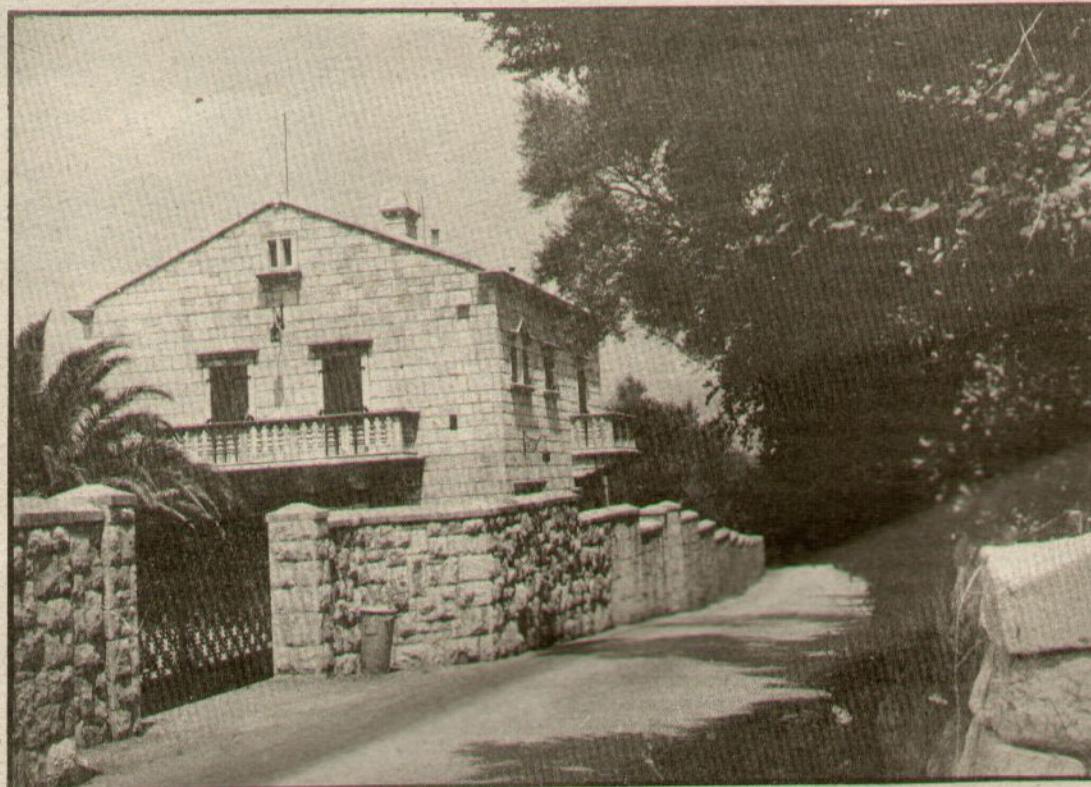
Предсједник црногорске владе др Радоје Контић је отишао толико далеко да је чак на сједници РИВ, огрочен упорношћу мјештана и радника Светог Стевана да ова вила припадне угоститељству, рекао „да ако је тачно да се продајом ове виле компромитује једна идеја око које се окупила и мобилисала Црна Гора (мисли се на нову развојну филозофију) Извршно вијеће ће поднijети оставку“. Општуљбе о компромитацији су наводно стигле из Будве.

И народ и његови представни-

ци (наше општине) у разним представничким тијелима су јединствени, ова вила се не може продавати путем лицитације како је то предвидјело Извршно вијеће. Разлоги: вила не припада републичкој влади већ будванској општини, односно ЈУР „Свети Стефан“ како је то и записано у катастарским књигама. Друго: једино је логично и економски оправдано, по друштво и најбоље, да овај објекат припадне светостефанском угоститељству јер би се на тај начин најбоље валиоризовало. А колектив који је добитник „златне јабуке“, АВНОЈ-eve награде и других високих признања за свој рад, и који спада у десетак најреномиранијих југословенских туристичких организација, ваљда има знања да вилу користи на најбољи начин. Конечно, вила се налази у комплексу овдашњих хотела и чини њега, а упућене на адресу радника нашег најпознатијег љетовалишта.

У Светом Стевану и у Будву су огорченi нападима из Титограда који стижу од појединача из републичке владе и око ње. Кају нисмо локалисти већ управо чврсто стојимо на позицијама јануара када смо са народом Црне Горе настојали и успјели да сломимо једног погрешну политику која је дugo вођена и са јавне сцене уклонимо њене противагонисте. А управо ти бивши мотици највише су се одмарали у Светом Стевану и начинили му доста неправди. Ту су деценијама за себе градили виле, друштвене и приватне, не питајући овдашњи народ како би се најбоље употребијило скupoцјено замљиште уз обалу које представља и руднике и централе и житнице и комбинате нашег подручја. Одмарали су без накнаде или уз симболична плаћања и упропастили најатрактивније локације.

Када је у јануару пало бивше

Данима се прича о њој: Вила „Топлиш“

црногорско руководство, мјештани Светог Стевана су одмах затражили да се бивше резиденције „Топлиш“ и „Милочер“ у којима су одмарали савезни и републички функционери, уступе овдашњем угоститељству. Када је убрзо након тога објављено да ће се све резиденције у Црној Гори уступити крајњим корисницима, понадали су се да ће најзад ти објекти припасти народу који ће их умјети користити на најбољи начин. И док ће вила „Милочер“ највјероватније бити уступљена ЈУР „Свети Стефан“ уз разумну накнаду, спор око виле „Топлиш“ за коју је РИВ одредио почетну цијenu од 5,5 милиона марака и даље траје. Лицитација је одржана 25. октобра, али се нико није јавио за куповину. Шта ће даље бити, треба да одлучи

РИВ.

Много више од свега радне људе и грађане Светог Стевана је забољела прича о локализму. Ујерени су, кажу да је њихово настојање да овај објекат припадне ЈУР „Свети Стефан“ како би се у њему одмарали страни и до маји туристи и од тога убирао девизни и динарски приход, исправан пут који је потпуно у складу са новом развојном филозофијом. А свака друга намјена, пропада и препродаја бивше резиденције је у супротности са опредјељењима да сваки објекат који је друштвено власништво буде више и боље искоришћен.

Неко је очигледно, поброја лочиће. Како и из којих разлога, требало би да се зна што прије.

С. Грегорић

ПОСЛЕДЊА ВИЈЕСТ

КОНАЧНО је познат кујац и будући власник нове аутобуске станице у Будви. То је Радна организација „Плављанка“ из Београда која је за овај објекат платила противвједност 836.000 западноњемачких марака (око 21 милијарду нових динара).

ИЗ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА

БИРА СЕ НОВО РУКОВОДСТВО

У ОРГАНИЗАЦИЈАМА Социјалистичког савеза радног народа наше општине у току је изборна активност која ће се окончати до краја новембра. Прво ће се изабрати руководство у подружницама ССРН, а након тога ће се конституисати мјесне конференције. Нова Општинска конференција треба да се конституише до краја новембра.

Ове године, како је договорено на сједници Предсједништва ОК ССРН у проширеном саставу 5. октобра, избори се неће спроводити на стари начин. На свим нивоима организована је спровешће се тајно гласање и избор између више кандидата а тако ће се изабрати и предсједник Општинске конференције. Предвиђене су и промјене у броју и структури делегата ОК ССРН, тако да ће она убудуће уместо 51 имати (како је предложено) 39 делегата. Смањиће се и број чланова предсједништва ОК ССРН (сада их је 19) и у будућем саставу биће их мање „по положају“. У Конференцију ССРН биће мање делегата из друштвено-политичких организација (СК, СС, СУБНОР и ССО) него досад.

РЕОРГАНИЗАЦИЈА „МОНТЕНЕГРОТУРИСТА“

СЛОЖЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ?

ПОСЛИЈЕ међународног неспоразума, Раднички савјет ХТО „Монтенегротурист“ прихватио је предлог радне групе да у складу са Законом о предузећу „Монтенегротурист“ од идуће године буде сложено друштвено предузеће. Постоје основне организације друштвеног рада биле су друштвена предузећа са већом самосталношћу и мањим обавезама према осталим ООУРима и „Монтенегротурист“ као целину. Заједничке би биле функције продаје, пропаганде и финансија.

За овакво решење одмах су се изјаснили представници већих и добростојећих основних организација, али отпори долазе из мањих ООУР-а који се не могу похвалити добрым резултатима пословања. Раправа о предлогу реорганизације ХТО „Монтенегротурист“ (четврте по реду за протеклих петнаест година овог колектива) трајаће до 20. новембра.

В.М.С.

У ОВОМ БРОЈУ „ПРИМОРСКИХ НОВИНА“

- Заједничка улагања – нови капацитети на Словенској плажи и Каменову ..... 2. страна
- Комисија за прописе СО: Исељавање из станове солидарности незаконито ..... 3. страна
- Нови станови и станари: Сваки девети викендаш .. . 4. страна
- Наш фелтон: Како сам градио „Авалу“ .. 6. страна
- Спорни тестамент Хелене Русаке ..... 8. страна
- Необјављени разговор с Данилом Кишом ... 11. страна

Сљедећи број „Приморских новина“ излази 25. новембра 1989. године

УОЧИ СЈЕДНИЦЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

РАСПРАВА О ПРОГРАМУ РАДА

ПРВА тачка дневног реда наредне сједнице Скупштине општине, која је за казана за петак 3. новембра, биће Нацрт програма рада Скупштине општине за 1990. годину након чега ће о њему бити поведена јавна расправа. Послиje недавног одлагања треба да се усвоји Детаљни урбанистички план Петровца, а предложено је и приступање промјенама Статута општине. Делегати ће размотрити информацију у вези са статутом РО у оснивању "Стари град" у периоду 1983-1989. године и упознати се с предлогом аутентичног тумачења комисије за прописе Одлуке о расподјели станови изграђених из средстава за отклањање посљедица од

катастрофалног земљотреса, а поводом исељавања из станови солидарности.

За одвојене сједнице вијећа предложено је усвајање одлуке о градском, приградском, линијском друмском саобраћају и аутотакси превозу, разматрање информација о успјеху ученика у основним школама и Школском центру на крају школске 1988/89. године, и доношење више рјешења о изузимању и давању земљишта. Вијеће удржаног рада поново ће расправљати о висини накнаде за коришћење изграђеног градског грађевинског земљишта и о радном времену самосталних радњи.

„ПОПРАВНИ“ ИЗБОРИ

РАДИ обезбеђења начела правне сигурности и несметаног вршења судске функције, Скупштина општине ће на сљедећој сједници поново расправљати о избору једног судије Општинског суда Котор, предсједника Општинског суда и именовању Општинског јавног тужиоца.

Све одлуке донесене на једничкој сједници свих вијећа СО од 15. јуна (на којој је извршен избор или именовање

Избор и именовања

За Општинског друштвеног самоуправ- | вљања предложено је да се именује Милимир Маљевић,

Јадранка Коцель, досадашњи судија овог суда, а за Општинског јавног тужиоца предложено је да се именује Владимир

Вулековић, досадашњи замјеник Општинског јавног тужиоца.

за ове дужности) у поступку су оцењивања уставности и законитости, па ће се делегати поново изјаснити о кандидатима за ове дужности. За судију Општинског суда предложена је

дипломирани правник из Будве, а за делегата СО Будва у Скупштину Републичког фонда за обнову и изградњу подручја пострадалог од катастрофалног земљотреса предложено је да се изабере Слободан

Франковић. Општине су до сада у овог скупштини имале по 4 делегата, а након измјена закона, бирају по једног па се тако мијења одлука СО од 21. јула када су изабрана 4 делегата.

У комисију за преглед пореског завршног рачуна општине за 1989. годину предложени су Радојка Мухадиновић, предсједник, Часлав Павићевић и Драго Павићевић.

ОДГОВОРИ НА ДЕЛЕГАТСКА ПИТАЊА

ДЕЛЕГАТИМА су достављени одговори на нека питања постављена на сједницама скупштинских вијећа од 26. септембра, а остали одговори очекују се до почетка сједнице 3. новембра.

● На питање о предузетим мјерама поводом случаја Павла Сјеклоће, замјеник окружног јавног тужиоца из Титограда Петар Капуци је одговорио да је Окружно јавно тужилаштво у Титограду, након тражених и достављених потребних обавештења од СУП Будва, поднијело 11. септембра захтјев за спровођење истраге са предлогом за одређивање притвора Окружном суду у Титограду против Павла Сјеклоће, због основане сумње да је извршио кривично дјело плачке из члана 158. став 2. КЗ СРЦГ у вези кривичног дјела преваре из члана 157. став 2. КЗ СРЦГ.

● На питање о поступању са кривичним пријавама против општинских функционера, Општински јавни тужилац Владимир Вулековић је одговорио да се у Општинском јавном тужилаштву у Котору по свим кривичним пријавама поступа у складу са позитивним законским прописима који су регулисани надлежност и овлашћење Општинског јавног тужиоца, тј. првенствено у складу са одредбама Закона о јавном тужилаштву, Закона о кривичном поступку, Кривичног закона Југославије и Црне Горе. Све поднесене кривичне пријаве имају исти третман, а према свим пријављеним лицима поступа се на исти начин, дакле и према носиоцима самоуправних, јавних или других друштвених функција.

ОДБОР ЗА РАЗВОЈНА ПИТАЊА

СТАТУТОМ општине предвиђено је да се за разматрање предлога, прописа и других аката, за спровођење политike и извршавања прописа и других аката, као и за претресање других питања из своје надлежности и Скупштина и вијећа могу образовати одборе, комисије и друга стална, односно повремена радна тијела, па ће се делегати на сљедећој сједници изјаснити о предлогу за образовање Одбора за развојна питања. Улога Одбора је савјетодавног карактера, а у Одбор од 17 чланова предложени су: др Милан Ковачевић из Београда, др Марјан Раџан из Пуле, др Слободан Уковић из Београда, др Владимира Павићевић из Београда, Сретен Вујовић из Београда, др Радомир Ђуровић из Београда, Гаврило Михаљевић из Београда, др Владимира Мацура из Београда, др Јакшић Барбий из Загреба, др Веселин Вукотић из Титограда; мр Жарко Ракчевић из Титограда, др Слободан Перовић из Београда, Милутин Лалић из Будве, Бранко-Лики Кажанегра из Будве, директор ХТО „Монтенегротурист“, представник ООУР „Будве“ и Милијана Грегорић, секретар Одбора.

ПРЕМА ТУМАЧЕЊУ КОМИСИЈЕ ЗА ПРОПИСЕ СО

ИСЕЉАВАЊЕ НЕЗАКОНИТО

Може ли се наредити исељавање из станови солидарности због тога што су они продати и обећани купцима до 31. децембра 1988. године, или треба сачекати да грађани оспособе своје куће у Старом граду, па да онда напусте станове које су добили на привремено коришћење, питање је које је предмет спорења у нашој општини скоро двије године. Ту дилему је, подсећамо, општински орган за стамбене послове разријешио тако што је утврдио да када се станови морају напустити након чега је дошло до проблематичних исељавања од којих је нека рјешења поништио и другостепени орган.

Да би се коначно разријеши- | ле те дилеме, Секретаријат Општинске управе је затражио аутентично тумачење од Скупштине општине Будва о чему ће се расправљати на наредној сједници Скупштине.

Спорним чланом 13. став 1. Одлуке о расподјели станови изграђених из средстава за отклањање посљедица од земљотреса (из 1980. године) прописан је да Орган управе надлежан за стамбене односе по службеној дужности прати изградњу и санацију приватних стамбених зграда – корисника станови датих на привремено коришћење, а чланом 13. став 2. да је исти орган дужан да за сваки конкретан случај рјешењем утврди могућност и рок нововног уселења у Стари град, односно исељења из станови датог на привремено коришћење, као и доноси рјешење о исељавању привременог корисника.

Комисија за прописе Скупштине општине Будва припремила је предлог аутентичног тумачења (аутентично тумачење

мачење, јер га даје орган који је и донио пропис) којим предлаже да Скупштина општине прихвати тумачење да је орган управе надлежан за стамбене послове дужан да прати могућност пресељења, што подразумијева комисијско утврђивање степена оспособљености стана који обезбеђује минималне услове за становљење. Након утврђивања да су обезбиђени минимални услови за становљење, орган управе надлежан за стамбене послове има овлашћење и обавезу да утврди рок у коме је власник дужан да се пресели у свој стан, односно напусти стан дат на привремено коришћење. У случајевима у којима комисија утврди да нема минималних услова за становљење, орган управе надлежан за стамбене послове нема овлашћења да утврђује рокове у којима је власник стана дужан да стан оспособи за становљење.

У протекле двије године нико се није сјетио да затражи мишљење скупштинске комисије, која је и тада постојала, нити је иако од надлежних био волан да се расправља о тумачењу општинске одлуке. А да је Савјет РО у оснивању „Стари град“ хтио да чује и другачије мишљење када је декретом наредио до када се морају напустити станови солидарности не водећи много рачуна да ли ће до истог рока бити куће у старом граду оспособљене за становљење, наша друштвено-политичка заједница би била „сиромашница“ за један крупан проблем. Овако, испада као да је некоме бил остало да буде што више проблем и да се у том сиромашњем хаосу сналази како умије. Зависно од личног утицаја, и моћи, наравно. В.М. Станишић

У СТАРОЈ БУДВИ, 22. ОКТОБРА

ОСВЕЋЕНА ЦРКВА СВ. ТРОЈИЦЕ

У НЕДЈЕЉУ, 22. октобра у старој Будви је освећена православна црква Света Тројица, која је обновљена од тешких посљедица разорног земљотреса 1979. године који је у пепео претворио стари будвански град. Свечаном тренутку освећења је према слободној процјени присуствовало око 1000 људи. Њих је поздравио поп Остоја Остојић који је говорио о историјату овог објекта, а потом је одржана литургија којој

је присуствовао владика Никанор који је замјенио митрополита црногорско-приморског господина Данила који је требало да присуствује освећењу.

Одржан је помен на гробу нашег чуvenог књижевника „Његоша у прози“ како га је назвала књижевна критика, Стефане Митрова Љубиšе, који се налази испред цркве. Потом су наступили народни гуслари. У цркви је тога дана обављено и прво ве-

чање послије дужег присуства.

Свечаности је присуствовао и др Бранко Костић, предсједник Пресдједништва СР Црне Горе.

Градња цркве Свете Тројице започета је 1796. године у вријеме владавине Млетачке републике. Њен завршетак се поклапа са доласком Наполеонових трупа у Будву – 1800. године. Тада је црква први пут освећена.

Г.

О НОВОУСЕЉЕНИМ СТАМБЕНИМ ЗГРАДАМА

(САМО) СВАКИ ДЕВЕТИ ВИКЕНДАШ

- Од 65 станови у двије стамбене зграде, седам су купила лица из других средина

Грешком смо у прошлом броју написали да су у новој стамбеној згради коју је изградила СИЗ за комунално-стамбену дјелатност станове добили и викендацији и уз то објавили фотографију погрешне (сусједне) зграде, па ћемо у овом броју објавити праве податке. Уз извиђење, наравно.

Из разговора са секретаром СИЗ за комунално-стамбену дјелатност **Драганом Секулићем** сазнали смо да су недавно усељене двије стамбене зграде са укупно 65 станови. У једној згради (С-41) има 59, а у другој (С-55) (тзв. „Карингтонки“) свега шест станови. Изградња зграда и уређење је брзо завршено и све је било законито. Једанаест станови је продато приватним лицима (не рачунајући продаје по основу замјене станови): четири стана су продата лицима из општине, а седам грађанима који немају пребивалиште на подручју наше општине-викендаша. Притисак приватних лица за куповину стана у Будви је огроман и томе се не може одољети. Ипак, у односу на остале стамбене зграде на подручју општине у новој стамбеној згради реално је најмане викендаша. Приватним лицима станови се нијесу продали путем конкурса, него су они унапријед уплатили и примијењен је тзв. систем изградње за познатог купца што је законом дозвољено. Замјене станови организацијама и појединцима вршene су по принципу квадратни метар за квадратни метар уз доплату разлике у квадратури између станови који се мијењају.

Посебно је интересантна и изазива знатижењу стамбена зграда „С-55“ тзв. „Карингтонка“ у којој има само шест станови-3 од по 90, а три од по 70,10 квадратних метара, али је ту све по прописима. Детаљним урбанистичким планом била је предвиђена за замјену плацева и незванично била предодређена за раднике Завода за изградњу. Уз све уважавање испоставности прописа, мора се поставити питање (које није само лајчишко) да ли је баш било рационално на једној

вриједној локацији (а на градском подручју Будве свака је изузетно вриједна) подизати стамбену зграду са приземљем и спратом. Да ли је одговор у станарима „Карингтонке“? Можда и јесте јер је већина припада радницима из организација у саставу тзв. Административног центра. Један стан је продат ООУР „Водовод“ (стан је добио **Стево Вучковић**), један је по основу замјене продат Скупштини општине (стан је добио **Светозар Маровић**), један СДК (**Неђелько Радуловић**), а три такође по систему замјене радницима Завода за изградњу (**Сенка Делетић**, **Лазар Сијерковић** и **Миланка Вуковић**).

Станове у стамбеној згради „С-41“ купили су ООУР „Будва“ (десет), ООУР „Монтенегроекспрес“ (два), Општински одбор СУБНОР (два), ООУР „Новоградња“ (два), ЗЕПС (један), Основна школа „Мирко Срзентић“ (један), ООУР „Јадран-трговина“ (један), ООУР „Електродистрибуција“ (три), ООУР „Комуналне службе“ (два), ООУР ПТТ Саобраћај (један), Будванска основна банка (два), Омладински сервис „13. јул“ (један), Савезни СУП (један, СУП Будва (пет), Цетињска банка (један), Завод за изградњу Будва (четири) Дом здравља Будва (један), и „Београд-електро“ Београд (један).

По основу замјене станови су добили: **Михаило Бацковић**, **Зоран Звицер**, Служба друштвеног књиговодства, ООУР „Монтенегроекспрес“, ООУР „Зеленило“ и Скупштина општине Будва три стана.

Од појединача станове су купили: **Вера Маркишић**, **Мирко Мидоровић**, **Боривоје и Мира Колиновић** и **Иван Краповић** из Будве, др **Загорка Ђаконовић** из Титограда, **Светозар Шћекић** из Титограда, **Будиславка Џрчевић** из Београда, **Димитрије Флорић** из Новог Сада, **Здравко Усковић** из Титограда, **Владо Ђикановић** из Титограда и др **Мило и Невена Јанковић** из Цетиња.

САБИРНА АКЦИЈА ЦРВЕНОГ КРСТА

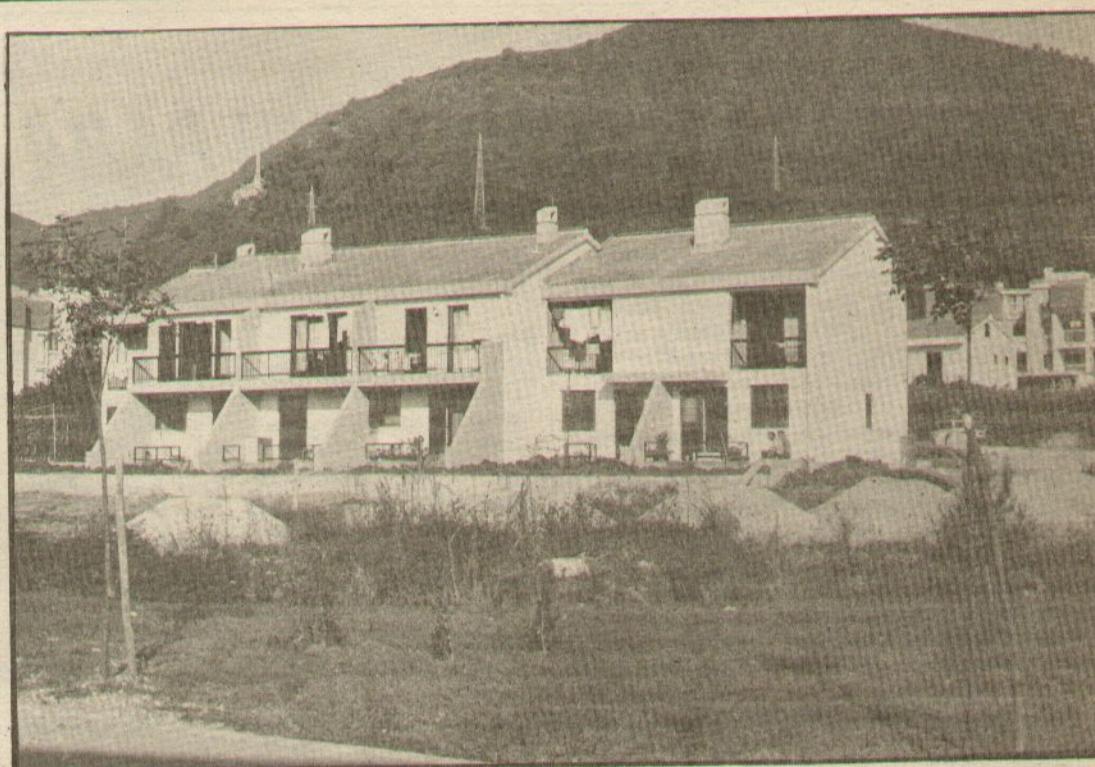
ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

У УПРАВО завршеној сабирној акцији Црвеног крста под називом „Солидарност на дјелу“ сакупљен је 101.075.500 динара. Највише новца у овој акцији сакупили су радници „Бечићке плаže“ (11. милиона динара). Посебан допринос дали су и ученици и колектив основне школе „Стефан Митров Љубишић“ који су окупили 20 милиона и 330. хиљада, а добре резултате показали су и ученици школског центра за васпитање и образовање.

У овој акцији је сакупљено и преко 1000 килограма разноврсне robe и одјевних предмета, а само „Генекс хотел“ из Бечића поклонио је 800 небади и 200 килограма друге постељине. Исту количину поклонили су и ЈУР „Бечићка плажа“ и „Авала“.

Из Општинског црвеног крста су јавили да су се посебно у овој акцији истакли појединци: **Марко Ђуринић**, и **Слободанка Франовић** из Петровца, **Весна И. Митровић** из Светог Стефана, **Иван Вуковић** и **Вукица Војиновић** из Бечића, као и **Јаков Мандир**, **Мира Јовичић**, **Љиљана Никчевић** и **Љубинка Никитовић** из Будве.

М.П.

Нови станови: „Карингтонка“ и ...

... стамбена зграда „С 41“

ЗАВРШЕНИ ДРУГИ СУСРЕТИ ПРОПАГАНДИСТА – МАП 89

ПРИЗНАЊА И НАГРАДЕ НАЈБОЉИМА

ВИШЕ од 500 учесника присуствовало је дводневном сусрету југословенских пропагандиста са радија и телевизије – МАП 89, који је одржан у конгресној дворани хотела „Авала“.

Учеснице је у име до мајина, поздравио, предсједник СО **Ђорђије Прибиковић**, који је између осталог рекао:

– Ево смо опет, већ други пут заредом, скупа, да тражимо нове облике сарадње између ЕПП служби Југословенске радио-теле визије и удруженог рада, да се упознамо са новим пројектима и идејама, односно да унапређујемо рад и креативност у области тржишних комуникација.

Жарко Драговић, предсједник Привредне коморе Црне Горе:

– Причињава ми посебно задовољство што могу у име привреде Црне Горе да вас срдачно поздравим. Морамо овладати свим еле-

ментима који би доприњели да наши производи буду више присутни на свјетском тржишту. Наиме ЈРТ, **Бранислав Ђојанић**, генерални директор Радио-теле визије Титоград је рекао:

Ми смо домаћини, поред осталог, и из ових разлога: желимо, да допринесемо бржем развоју маркетинг шке и ЕПП функције и у нашој кући и у Југословенској радио-теле визији. Овим практично исказујемо опредељење да будемо извршни носилац неких заједничких активности и функција међу нашим кућама и оно што сматрамо најважнијим, желимо да подржимо настојање привреде Црне Горе и посебно црногорског туризма, да се што више интегрише у свјетске токове, а ова манифестација то показује.

На свечаном коктјелу у хотелу „Авала“, 20. октобра проглашавањем побједника завршени су други сусрети пропагандиста Југославије, чији је мото био „Идеја која рјешава проблем“.

Жири у саставу: **Алојз Бехек**, предсједник, **Јелена Бановић-Спасојевић** и **Миша Живојиновић**, за најбољи радио-спот прву награду је додијелио аутору **Сеаду Ђану**, за спот „У сусрет конгресу“ – Радио Сарајево, а најбољи телевизијски спот је „Синтелон“, агенције ИН из Београда. Признања МАП 89. су додијељена: пропагандисти **Мишу Живојиновићу** и најбољем оглашавачу године, загребачкој „Пливи“.

С. Паповић

НАЦИОНАЛИЗОВАНО ЗЕМЉИШТЕ ИЗМИЧЕ ИЗ РУКУ ДРУШТВА

КАКО СПРИЈЕЧИТИ РАСПРОДАЈУ?

● Драстична разлика између тржишне и „општинске“ цијене узрокује изгравање прописа и продају земљишта које је само формално друштвено.

ДВА предлога рјешења о изузимању земљишта и давању по основу пречег права градње грађанима који немају пребивалиште на подручју општине, била су повод да се на сједници Извршног одбора СО почетком октобра не планираше отвори расправа о земљишној политици. Јер, национализовано земљиште из дана у дан се све више претвара у урбанистичке парцеле за индивидуалну стамбену изградњу и о некој смишљеној политици не може бити ријечи. Упркос свим

да тако дође до земљишта, јер званично и легално то му није могуће, а кад двије стране нађу заједнички интерес лако је паћи и свједоке који ће посвједочити да је купопродаја давно обављена. Тиме је посан завршен, јер нови власник, постаје ранији власник национализованог земљишта и остварује прече право градње.

Било је, додуше, у нашој општини покушаја да се то спријечи стопирањем изградње личина која немају пребивалиште на подручју општине, или

земљишта тако постаје одлука без економског покрића – општина нема ни основа ни средстава да земљиште које је проглашено друштвеним својином то стварно и постане.

Процес реформи у нашем друштву сигурно мора обухватити и земљишну политику, јер земљишно богатство је ограничено и треба створити могућност да се оно што рационалније користи. Тржишни односи ће, несумњиво, морати заживјети и на линiji грађанин-држава кад је у питању

ПОНОВО О „ДИВЉОЈ“ САМОУСЛУЗИ

УСКИ КРУГ НА ВИСОКОМ НИВОУ

● Или, како је договорена и реализована изградња самоуслуге „Јадран-трговине“ у Подкошљуну.

КАКО је инспекцији промакла градња самоуслуге ООУР „Јадран-трговине“ у Подкошљуну, за коју инвеститор није имао нивласништво на земљи, ни било који папир неопходан за изградњу, а инспекција се сјетила и (краткотрајно) затворила самоуслугу тек након завршетка главне туристичке сезоне, питања су на која је одговор лако наћи у службеној забиљешци са састанка одржаног 21. марта код предсједника Скупштине општине Будва Влада Дулетића, у вези изградње самоуслуге на старој локацији Аутомото друштва у складу са ДУП-ом Подкошљуну. Том састанку су поред предсједника СО присуствовали Чедо Шпадијер, директор ООУР „Јадран-трговина“, Драган Миковић, замјеник директора ООУР „Монтенегроекспрес“, Љуро Радновић, Душан Божовић и Вукашин Марковић, предсједник Скупштине, предсједник Савјета и секретар ОО СК Мјесне заједнице Будва II, Драган Секулић, секретар СИЗ за комунално-стамбену дјелатност, Војо Поповић, директор ООУР ПТТ Саобраћај, Илија Радуловић, секретар МЗ Будва II и Рајко Миховић, потпредсједник Извршног одбора СО Будва.

Разговор је, како стоји у забиљешци, вођен на тему изградње самоуслуге у насељу Подкошљун од стране ОУР „Јадран-трговина“ Будва, у смислу да се приступи изградњи и осталих објеката који су планирани на старој локацији АМД Будва. Након дискусија једногласно је закључено следеће:

1. Опјењује се да је програмска концепција овог дијела ДУП „Подкошљун“ (локација на којој је раније било АМД) усклађена са потребама овог насеља и да је потребно реализовати је у цјелини.

2. С обзиром на динамику градње програм би требало реализовати у дviјe фазе и то:

а) за туристичку сезону 1989. године изградити самоуслугу, турист-био и инфраструктуру која је планом предвиђена (паркинг, прилазни пут и остало),

За самоуслугу инвеститор би био ОУР „Јадран-трговина“, а за турист-био ОУР „Монтенегроекспрес“ Будва.

б) преостали дио програма реализовао би се за 1990. годину, у организацији ОУР „Будва“.

3. У овом комплексу (I фаза) програмски је потребно предвидети пословни простор за рад МЗ Будва II.

4. Трошкове уређења простора сносиће инвеститор у оквиру накнаде за градско грађевинско земљиште.

Тако се договорише, али договор није испоштован до краја. Изграђена је самоуслуга (права тачка прве фазе), али даље се није урадило, па сада негодују грађани и Мјесна заједница Будва II која је остала без објаног простора у поткровљу самоуслуге.

У Мјесној заједници Будва II упознали смо се са пројектом тзв. мјесног центра предвиђеног детаљним урбанистичким планом у коме су предвиђени следећи садржаји: самоуслуга са друштвеним просторијама у поткровљу, кафана, грил и пицерија (поред самоуслуге према улици 29. новембра), ресторан, пошта, турист-био, банка, мањи употребитељски објекат, паркинг и јавни WC. Приликом изградње самоуслуге одступило се од плана, па је над њом умјесто поткровља и просторија за Мјесну заједницу, предвиђен ресторан са спољним степеништем које омета изградњу ресторана у проджетку зграде. Сада, вјероватно, предстоји препројектовање и прилагођавање пројекта стварном стању.

Све ово је добра илустрација политичке свршеног чина и писање о томе неће ни додати ни одузети ономе што је изграђено. Но, у складу с оном Андрићевом да никад не треба престати исправљати криву Дрину, чини нам се да је неопходно крајње критички се одредити према таквој политици. Није ово, наравно, једини договор у уском кругу на високом нивоу, али смо сигури да је крајње вријеме и задањи час да се с таквом праксом прекине јер су послиједице вишеструкозначајне.

Можда се у изградњи „дивље“ самоуслуге може наћи оправдање ОУР „Јадран-трговине“ која је пријеким путем дошла до локације за изградњу објекта који јој омогућава повећање дохотка, али, како наћи оправдање за (тадашње) општинско руководство које се баш није претрпело у размишљању о послиједицама таکвог потеза. Јер, уз ризик приписивања злонамјерности овог писања, мора се нагласити да ни та локација није била предодређена за ОУР „Јадран-трговину“ и да је изградња тог мјесног центра била шанса да се (како и прописи налажу) распише конкурс и изабере најбоља организација, да предност добије квалиитет а не „домицилност“. Тако је пропала шанса да се становништву наше општине скрате путеви ради трговине у сусједна мјеста. Остаје му само да се још једном помири са судбином.

В.М. Станишић

прокламацијама и апелима, мањом политичке природе, купци и продавци мирно раде свој посао и са овјереним папирима и формално се добија земљиште за изградњу приватних кућа. Продавцу се, једноставно, боље исплати да вриједно грађевинско земљиште на урбанизованом подручју прода за противвредност 200 или више западнонемачких марака, по квадратном метру него да чека да му га општина изузме по званичној цијени која је по правилу 100 и више пута нижа. Купцу је једини начин

је тај експеримент пропао јер није имао упориште у закону. Законодавац не схвата да земљиште на изузетно атрактивним подручјима треба посебно штитити, да ће жеља свих да на том подручју имају кров над главом (било да ту рјешавају стамбено питање, или што рачунају да је слободна средства најбоље пласирати у изградњу стамбене зграде на Јадранској обали) убрзо загуши тврдака мјеста и ограничити њихов даљи привредни и укупни друштвени развој. Национализација урбанизованог

национализација (односно проглашавање друштвеном својином) или експропријација земљишта. У супротном, понављаће се прича о несметаном промету национализованог земљишта. Ту могућност најавио је прије мјесец и по дана републички секретар за урбанизам мр Жарко Ракчевић, приликом разговора о урбанизму у Будви, а остаје да се види како ће и којим темпом тешки реформи земљишне политике.

В.М. Станишић

ИЗ РАДА ТРЖИШНЕ ИНСПЕКЦИЈЕ

ТРГОВЦИ ПО СТАРОМ

● Поднијете осам кривичних и шест прекршајних пријава.

које плажи, минимаркету „Центропрома“ у Петровцу и самоуслуги „Јадран-трговине“ број 12 у Бечићима.

Заслугом лица против којих су поднијете пријаве потрошачима су најчешће били недоступни детервенти и кафа, али и хигијенска, козметичка и техничка роба. Није то, наравно, први а ни последњи пут да су оштећени потрошачи и да је трговцима тешко доскочити. Десило се тако да су робу из магацина по старим цијенима куповали баш исти трговци, али и да је неки потрошач угребио да нешто купи по већ заборављеној цијени.

О најеменом стању и однијетим кривичним и прекршајним пријавама против одговорних лица у самоуслуги „Јадран-трговине“ број 32 у Петровцу, самоуслуги ПКБ број 13 у Будви, самоуслуги „Избор“ број 5 у Петровцу, продавници „Напредак“ број 66 у Будви, самоуслуги Агрокомбината „13. јул“ – РО „Приморка“ Бар број 6 у Бечићима, продавници Спорт и парфимерија „Јадран-трговине“ у Будви, минимаркету ОУР „Будва“ у хотелу „Белви“ у Бечићима и самоуслуги „Јадран-трговине“ број 21 у Светом Степану.

Прекршајне пријаве поднијете су против одговорних лица у самоуслуги „Лобије“ на Словенској плажи, самоуслуги-драгтору „Јадран-трговине“ број 23 у Будви, киоску „Борбе“ на Словен-

В.М.С.

РАДОМИР СТОЈИЋ

КАКО САМ ГРАДИО „АВАЛУ”

Раднаорганизација „Авала“ као и читав наш град ове године славе педесетогодишњицу изградње и почетка рада гранд хотела „Авала“, тог, до недавно, најљепшег архитектонског и угоститељског здања на Јадранској обали. „Авала“ се сматра пиониром модерног туризма у Црној Гори, па га многи називају „Тријумфалном капијом“ црногорског туризма и угоститељства.

Завршен и отворен давне 1939. године хотел „Авала“ је све до земљотреса 1979. године био симбол Будве и успјешно одолијевao конкуренцији савремене хотелске архитектуре, како по својим естетским, тако и по многим другим квалитетима. Данас, нажалост, „Авала“ то више није. Година 1979. као да је била њена коб. Но, погрешно би било злу судбину „Авеле“ приписати земљотресу. Јер, познато је да је ова „будванска лепотица“ својом снажном конструкцијом успјешно одолеља ударима природне стихије. Тек након тога она ће бити нагрђена приликом њене реконструкције.

Но, било како било, она је остала, ипак ако не изгледом, оно бар именом, симбол нашег угоститељства и Будве ове године простирајући педесетогодишњицу њеног живота и рада. С обзиром на многе околности обиљежавање јубилеја биће скромно. Одржаће се у Будви и Београду.

У овом и неколико наредних бројева нашег листа доносимо сјећања Радомира Стојића апотекара из Београда, човјека који је још давне 1932. године први дошао на идеју да на платоу, који се звао Бријег од Будве, подигне хотел и који је за ту сврху основао акционарско друштво и највише у њега уложио. Ево, дакле, приче Радомира Стојића о томе како је настао хотел „Авала“ у Будви.

Године 1932. отишао сам први пут на Јадранско море. Договорио сам се са својим велиkim пријатељима г. Павлом Стефановићем, професором Универзитета и г. Танасијем Здравковићем, трговцем – оба из Београда –, да заједно отпутујемо преко Ријеке. Тако је и било. Дошавши на Ријеку, после два дана сели смо на брод, који је полазио за Дубровник. Брод је клизио по мору, које је било као право огледало. Тако пловећи и зурећи на све стране

у најљепшем расположењу стigli smo у Дубровник. Два дана разгledali smo тај заиста лепи град. Трећег дана узели smo аuto и кренули за Херцег-Нови. Котор и Будву, уживајући у лепотама тога краја.

Морам признати, да су ме сви крајеви, куда smo пролазili од Ријеке па до Будве – очарали својом лепотом, а нарочито, када smo се спуштали с брда Спаса на Будви. Били smo очарани, како обалом тако и морем. Ушли smo у овај мали симпатични градић и обишли га. Мале узане улице, кривудаве све од камена и врло интересантне, чисте и лепе. Сва Будва опкољena је високим зидом са два улаза у град. Када се ти улази-капије затворе, човек се осећа као у неком утврђеном граду. Изашли smo из градића и пошли право уз море, десном страном према Милочеру. Са те стране пружа се огромна пешчана плажа, а обала каква се само може замислити. Са те стране израђено је једно симпатично пристаниште залађе. Затим smo кренули на леву страну морске обале, ка чуvenoj Mogren плажи. Дуга и широка предвођена на два дела особите лепоте. Било је изван града доста лепих кућа и један мали хотелчић са терасом. Изван тих кућа и града, по средини велики дудови, који красе цео предео. У позадини градића пружа се врло леп парк са спомеником будванском књижевнику Стјепану Митрову Љубиши. Цео овај простор завршава се до саме обале врло лепом и широком стазом. Са десне стране у зачељу уз само море, био је плац, врло леп и празан.

У Будву smo били упућени из Београда од стране Данице и Стјепана Крпа на њиховог рођака Жарка Вучковића. Наравно, чим smo стigli у Будву, мы smo то и учинили, па smo у његовом друштву извршили ову штету и разгледавање. То је био веома симпатичан и пријатан човјек. Пошто smo све разгледали, у пријатном расположењу стајали smo на морској обали и у разговору упитах наше доманина: Чудно, да овде на овом плацу није сазидана никаква кућа? Доманин је одговорио како плац припада неком Васи Новаковићу и да дотични има доста имања и кућа и како сигурно нема неког изгледа да ће се ту нешто зидати,

јер за то треба вероватно и доста новца. Незнам ни сам, како ми је дошло да упитам Жарка: А да ли би г. Новаковић продао тај плац? нашта је Жарко одговорио, да може упитати Васу, који станује у близини. Неочекивано, као бомба, пале су ове речи међу нас, а нарочито је то шокантно деловало на мог доброг Тасу. Док smo ми још стајали на обали и разговарали, дошао је Жарко са тим Васом и разговор је одмах почeo. Ја сам упитао да ли би плац продао и после малог кратког ћутања он рече, да је волјан то учинити. На питање колико тражи за плац, он је мало промислио и рече неку суму у америчким доларима. Ја му на то одговорио, да ја имам само наше српске доларе, који се зову динари, да само са њима располажем. Ту smo још мало постали и на растанку казах Васи да би за плац дао 100.000. – динара. После тога се поздрависмо и растасмо, и ми одосмо на ручак у хотел Могрен. Ту у пријатном разговору са Жарком поседосмо доста дуго и напослетку одлучисмо се, да кренемо за Дубровnik.

Мој драги пријатељ Таса поче да ме задиркује шта ме је то спопало, да купујем плац тако далеко одкуће и шта ће ми то! И почeo се смејати... Е мој Таске рекох, сваки човек греши и прави глупости у животу, али у овом случају мени не изгледа ствар лоше и мислим да не би погрешио, ако би га купио.

Добро расположени и одморни, решисмо да кренемо. Павле и Таса уђоше у кола, кад одједном појави се Васа, прије мени и упита, да ли пристајем да за плац платим 100.000. – динара. Као одговор пружих му руку и рекох: ево руке газда Васо, а колико још сутра имањеш новац. Наше руке се скlopisа, а моји пријатељи сијош из аута и то не с малим чућењем. Сви заједно се вратисмо у хотел Могрен, да нешто попијемо и да ствар прославимо.

Пуче глас по Будви да су Београђани купили Васин плац. Изазвало је то код неких радост, а код других – супротно. Ту је договорено, да ја сутра дан донесем новац, што је још више изненадило мештане. Од присутних грађана прије ми

„Авала“ какву smo је најдуже знали

један представи се и рече, да има плац до имања којег купујем и моли ме, ако будем шта зидао, да му се јавим. Одговорио сам да за сада ништа не знам, али ако шта буде, драге воље ћу му јавити. Платисмо вино и кренујмо. Мој пријатељ Таса чуди се тако великој смелости и храбrosti стаљно ме пита, да ли сам читав. А ја мислим и говорим: само полако газда Таске, свега ће бити, само нас неће бити, ко зна зашто је све ово добро, само накриви капу и уживaj, када ти је судбина све ово подарила. Не брини ништа.

Чим сам дошао у Дубровnik одмах сам телефонирао, да ми се пошаље новац и сутра дан сам га већ имао. Са Павлом сам кренуо одмах за Будву. По доласку саставили smo се са Жарком, који нам рече, да се Васа разబлео и да морамо књему ићи. Кад smo дошли код Васе он је лешао и сви су му прсти били отечени. Само он није био забијнут, јер му се то чешће дешавало. У таквим случајевима он је одлазио на плажу Mogren, завлачио руке у врућ песак и то му је брзо пролазило. Признаницу о пријему новаца потписала је његова жена, јер ни толико није могао с рукама.

Бећ сам био од Жарка обавештен да Васа дуже времена

НАША ПОСЛА

МЕТРОПОЛА БЕЗ АУТОБУСКЕ СТАНИЦЕ

ПРИЈЕ мјесец дана санитарна инспекција је затворила аутобуску станицу у Будви јер станична зграда не испуњава потребне санитарне и техничке услове. Није их, морамо рећи, испунивала ни раније (ни ове ни прошлих година) али се све то толерисало јер није било другог рјешења.

Нова аутобуска станица је завршена, давно су је напустили грађевинари, али је она још увијек недоступна и путницима и аутобусима. СИЗ за комунално-стамбену дјелатност још није нашао купца који би преузимањем и управљањем новом аутобуском станицом, олакшао саобраћајне муке туристичке метрополе Црне Горе. Интересовање потенцијалних корисника постоји и може се десити да се ускоро аутобуска

станица „стави у функцију“. А како ће функционисати, друго је али и не мање важније питање јер није изграђена саобраћајница од нове аутобуске станице до раскрнице Јадранске магистрале и Туристичког насеља „Словенска плажа“.

Ко је све овоме допринојо и туристичка метропола поред двије аутобуске станице остало без обје, па још у „Години квалитета“, није баш сувишно питање.

Тражење одговора сигурно не би ријешило проблем који је настало, али је извјесно да се није доволјно размишљало кад се приступило изградњи нове аутобуске станице која није баш мало коштала.

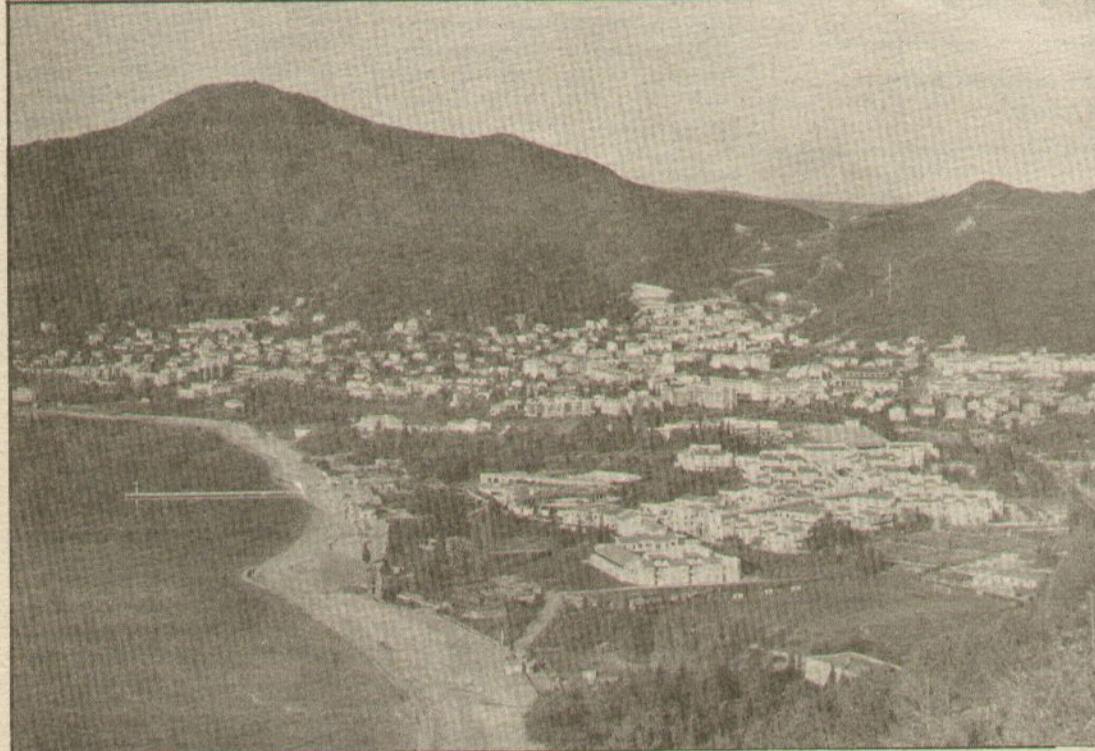
В.М.С.

НА КРАЈУ ТУРИСТИЧКЕ СЕЗОНЕ

БОЉЕ ОД ОЧЕКИВАЊА

● Очекује се изградња 12.000 кревета у хотелима „А“ и „де лух“ категорије на нашој ривијери на веома атрактивним локацијама са иностраним новцем

Будва је и протекле сезоне била једно од најпривлачнијих мјеста на Јадрану. Било је празних кревета у Дубровнику, Макарској, Опатији – а зна се због чега – док је Будва била пребукирана. У шпицу туристичке сезоне, за оне који нијесу били резервирали смјештај наши домаћини су морали да траже кревет од Улциња до Херцег-Новог.

– И ми смо изненађени великом бројем гостију, посебно из наше земље. Планирали смо били да ћемо овог љета остварити 12 одсто више ноћења у односу на прошло љето. Остварили смо 5 одсто више ноћења него лани, каже Љубо Рађеновић, директор ООУР „Будва“.

ООУР „Будва“ има 8000 кревета у хотелима и туристичким насељима у Будви, Бечићима, Светом Стефану и Петровцу.

Љубо Рађеновић се налази на челу овог ООУР-а, од прије двије године, када је извршена посљедња реорганизација у „Монтенегротуристу“, и од недавно је и члан Пословодног одбора „Монтенегротуриста“. У Будви живи и ради од рођења.

● Како ћете завршити овој годишњу сезону?

– Остварићемо 7 одсто ноћења више него лани, а то значи да ће бити регистровано 1.260.000 ноћења, што ће по свему судећи бити рекорд. Као говорим о сезони, важно је и то казати, да ћемо имати и прошлогодишњу структуру гости-

ју – 94 одсто иностраних, а 6 одсто наших. Извесно је да ће наш ООУР остварити 23 милиона долара.

● Шта је било пресудно да ова туристичка сезона успије?

– Поред нових садржаја, највећу пажњу наших гостију привукао је фестивал „Град театар“, као и други духовни садржаји на које се наш туризам наслана. Југословенска штампа, радио и телевизија, а посебно новинари из Будве написали су безброй „пропагандних“ текстова. То је био прави подстrek у нашим напорима да сезона успије, и зато користим и ову прилику да се новинарима из Будве захвалим, што сам урадио и на сједници ОК Саве-за комуниста, 4. септембра.

Да би били успешни и сlijedeћег љета, већ сада мислимо на нове садржаје и капаците. Ускоро починемо градњу нових 206 кревета „А“ категорије у наставку Туристичког насеља „Словенска плажа“, које радимо са истим иностраним партнерима из Швајцарске, са којим смо изградили 236 кревета апартманског типа.

У Старом граду завршићемо низ локала, а најзначајнији је Цитадела. У ове објекте у Старом граду инвестираћемо преко 50 милијарди динара.

Ужурбано радимо на реорганизацији цијelog „Монтенегротуристу“ у складу са новим законом о предузећима. Ово ће бити пета реорганизација у по-

следњих 16 или 17 година, а морамо је завршити до краја године.

● Шта је са иностраним улагањем у градњи нових хотела?

– Иако, имамо почетне резултате у ангажовању страног капитала, у том послу смо још увијек без великог искуства. Зато смо и бојажљиви. У „Монтенегротуристу“ ћемо морати створити јаке тимове, јер још не посједујемо менаџерски кадар.

По мом мишљењу прво морамо изучити све могућности акционарства. И, тек онда се упустити у аранжмане са иностраним партнерима. Наше локације за изградњу хотела су веома атрактивне. Налазе се на првокласним плажама Будљарице, Лучице, Каменову, Јазу и на другим мјестима. То је око 12.000 кревета „А“ и де луко категорије, за шта је потребно око 700 милиона долара. Већ имамо стране партнere који су заинтересовани за градњу хотела највише категорије из Шведске, Француске, Енглеске, САД, Канаде...

Дакле, перспектива Будве и цијelog туризма на Црногорском приморју је велика. Треба је искористити. Морамо ставити акценат на чувању еко-система, што је уосталом најачији адут и аргумент у туристичкој понуди Будванске ривијере, на крају је за „Приморске новине“, рекао Рађеновић.

Станко Паповић

У СВЕТОМ СТЕФАНУ

СПОМЕН ЧЕСМА

НАДОМАК ексклузивног града-хотела „Свети Стефан“ на мјесту где се налазила стара сеоска чесма, на којој су зуб времена и људска небрига учинили своје, откријено је спомен-обиљежје у знак сjeћања на борце рођене у Светом Стефану, који су пали за слободу у I и II свјетском рату.

Изградња овог скромног обиљежја је резултат активности Мјесног удружења бораца НОР-а Светог Стефана на реализацији усвојеног програма његовања револуционарних традиција код младих нараштаја.

Пројекат за изградњу ове Спомен чесме направио је архитекта Огњен Каљенић, а изградња је финансирана при-

лозима грађана, радних колективова и друштвено-политичких организација са подручја наше општине. На спомен плочи су уклесана имена десет бораца: три пала у I и седам у II свјетском рату.

Обновом ове старе запуштене чесме, значајно је допринојето побољшању изгледа мјesta, а истовремено се добио један вриједан споменик културе који ће подсјећати на слободарске традиције овога краја.

Мјесна организација бораца Светог Стефана захваљује се свим појединцима, организацијама и удружењима који су новчано, материјалом или личним радом помогли ову акцију.

Одбор удружења бораца НОР-а Свети Стефан

ДРУШТВО ЗА КОМПЛЕМЕНТАРНУ МЕДИЦИНУ „ЛУЧА“

НЕСПОРАЗУМИ НА СТАРТУ

НАКОН два мјесеца трајања Дани дрёвне медицине у Будви су завршени. По оцјенама једних са пуно успјеха, по онима другима могло је бити и боље. А постоје оцјене и оних трећих. Но ипак, када се све сабре, може се бити задовољно самим тим што се свакодневно нешто занимљиво дешавало. Све је урађено у организацији друштва за комплементарну медицину „Луча“. А када већ спомињемо „Лучу“ мора се рећи да је до различитости у оцјенама овогодишње будванске алтернативне сцене дошло управо на последњој сједници скупштине овог друштва. А скупштина је одржана у једној дosta узаврелој атмосфери па су се поред изјава о раду нажалост чуле и многе друге твrdњe и оцјене које би у сваком случају требало да забрину и чланове овог друштва а и њихове поклонике. Јер, није ли чудно да су изречене оцјене да су се дешавале закулинске радње, да се на почетку састанка захтјева њиме не предсједава предсједник друштва, да је било злоупотреба положаја, па чак отимања и обрачуна међу самим члановима „Луче“.

Управо таква „дешавања“ била су разлог што је Предсједништво расформирало и конституисало ново управо на овој скупштини. А да је предсједништво радило како ваља, сигурно је да не би дошло до непотребно загријаје атмосфере, те да би и резултати били дакако бољи. Ипак, зачнујуће је да се у доста мучној ситуацији није прво састало предсједништво па тек тада Скупштина друштва. Јер, да је дошло до тога неке ствари биле би изнјансиране, расправа би се водила са мање емоција, са више мудрости и без куларских расправа.

Овако су људи „добре воље“ показали да им она по некад фали. Како другајије протумачи поступак да уместо да благајник поднесе свој изјаваштај предсједништву па потом скupштини, (како је тврдио тај исти благајник) његови рачуни са изјаваштајем о пославању буду отети од стране предсједника друштва и његових помоћника? Приче, у најману руку чудне. Зар све то баш у „Лучи“?

Шта рећи након свега. И у таквој атмосфери, посао је, како тако, може се рећи обављен. Ипак, оваквим радом даље се неће моћи, поготово када се размишља о међународној манифестији идуће године. Можда је и ово био велики залогај: с ентузијазмом и аматерским приступом послу и не могу се очекивати бољи резултати. Воља је свакако потребна, ако не и довољна. У то смо се и раније могли ујвјерити. Ипак, једно је сигурно. Идеја којом се бави „Луча“ је добра и племенита, али се мора стално додајивати.

Р. ПАВИЋЕВИЋ

ЗАНИМЉИВОСТИ

БИФЕ У ЗВОНИУ

МАКЕТА црквеног звона која је почетком седамдесетих година урађена за потребе снимања авантуристичког филмског спектакла „Дуги бродови“ (у филму су између осталих играли Ричард Видмарк и Сидни Поатје као и наша филмска дива Беба Љончар) која је годинама била постављена у градском парку и била мета туриста са фотографским апаратима, напокон је добила и практичну намјену.

Наш суграђанин Раџо Делевић је самоницијативно и уз одобрење органа Мјесне заједнице Будва и са уредно прибављеним папирима од општинских органа одлучио да у њему отвори бифе. Звон је поставио уз зидине према градској луци и премазао га метализираном фарбом и вратио му првобитни изглед. Мања врата је на звону отворио са његове задње „невидљиве“ стране и унутра увео воду и струју поставио фрижидер и мањи шпорет, а има мјеста и за два стола.

– Моји пријатељи и ја овде ћемо се окупљати на партију бришкула, уз беванду и слане срделе и, наравно, неизбјежно зимско „ћакулање“ проводити пријатне сате, каже Раџо.

Иначе, он ће до пролећа уредити и простор уз бифе на коме ће се такође налазити неколико столова. У комбинацији за његову декорацију долазе два повећана, а већ годинама одбачена бродска сидра, затим пижуни и друге типичне приморске „ситнице“, што ће све заједно бифе-звону учинити занимљивим објектом и још привлачнијим за фотографисање.

– Како ће све на крају изгледати одлучиће архитекта Слободан – Бобо Митровић који већ све има „у глави“, каже по, мало шперетски, Раџо Делевић. Д.Н.

Са отварања спомен чесме

РЕАГОВАЊА

ДИРЕКТОРОВЕ НЕИСТИНЕ —ЗАШТО?

(„Предсједникова истине”, „Приморске новине” бр. 362)

У ТЕКСТУ под цитираним насловом директор КИЦ-а покушава да ме, атакујући на моју личност, неистинама и кривотворењем дискредитује у јавности. У вези са тиме, а због великог броја неупућених читалаца молим вас да у складу са Законом о штампи објавите следеће:

1. „У одговору (објављен у „Приморским новинама“ бр. 361) на „саопштење“ директора КИЦ-а (које је више пута објављено посредством радио Будве), изразио сам спремност да, уколико постоји интерес за даљном полемиком „друге стране“ (директора КИЦ-а прије свега), водим о односним стварима непосреднијавни дијалног (демократски) начин и у вријеме по избору „друге стране“ уз могућност непосредног учествовања заинтересованих грађана.

Умјесто непосредног јавног дијалога који није прихватио (није ни навео разлоге за то), директор КИЦ-а се одлучује да реагује писмом које су објавиле „Приморске новине“ у броју 362. У том писму директор користи метод из својег „саопштења“ и неистинама и кривотворењем мојих изјава настоји да ме дискредитује у јавности.

2. У вези процјене сразмјерности текста „саопштења“ директора, КИЦ-а и мојега „одговора“, коју је учинио директор и одлуке да се тај „одговор“ не еmituje посредством радио Будве, истичем да код процјене сразмјерности није одлучујући а нарочито не једини критеријум број ријечи, које директор прецизно наводи (нијесам провјеравао тачност) већ је требало у обзир узети и остale критеријуме ходно Закону и уобичајеној практици. Нарочито је требало узети у обзир чињеницу да је „саопштење“ директора еmitовано неколико дана за редом и да је то с тога попримило својеврstan вид кампање против мене као предсједника Извршног одбора СО Будве.

Имајући у виду текст директора „Предсједникова истине“, намеће ми се питање да ли се директор КИЦ-а овом приликом одлучио на овако нешто инспирисан праксом државног радија Албаније?, коју као примјер наводи у том тексту и у коју је очигледно добро упућен.

3. Имајући у виду принцип независности и самосталности новинарске професије као и законска решења у вези с тиме, те уважавајући чињеницу да је КИЦ сложена и хетерогена организација (што само по себи намеће потребу битно другачије позиције директора КИЦ-а у односу на редакцију Радио Будве),

остајем код интерпретације да директор КИЦ-а не би могао бити и члан редакције а нарочито не главни и одговорни уредник што он у овом тренутку и није.

Директорово наступање у име Редакције, прекидање редовне емисије радија (на највртулнији начин без уважавања интегритета личности уредника—водитеља емисије и госта) говори у прилог тврдњи да директор себе сматра „главним“ у Редакцији радио Будве.

С обзиром да се директор позива на закон указујем му на једну „малу“ чињеницу да се главни и одговорни уредник или члан Редакције ходно том закону може постати само на основу одговарајуће одлуке надлежног органа. У овом тренутку таква одлука не постоји (информације из радија Будве) што значи да директор нема статус члана редакције, а нарочито не „главног“.

4. Говорећи о суштини принципа јавности директор уз етикете које ми и овом приликом „лијепи“ (саморекламирање, абонент и сл.) говори о мојим правима као предсједника Извршног одбора и у вези са тиме тврди да су она једнака као и права везана за остваривање принципа јавности тридесетак других будванских функционера, директора и сл.

Ово представља неистину и дезинформацију јавности, што може код неупућених читалаца довести до погрешних закључака.

Наиме, уопште се не ради о правима предсједника Извршног одбора већ о његовим стриктним обавезама које су утврђене одговарајућим прописима, а што је битно другачије од обавеза директора и неких других функционера које је навео директор КИЦ-а. Као релевантно овом приликом је потребно напоменети да је предсједник Извршног одбора у потпуности и доследно остварује.

5. И овога пута је изостало објашњење зашто је директор КИЦ-а на моју програмску изјаву први пут реаговао два мјесеца послије, а нарочито зашто је то урадио поводом емисије којој није била тема остваривање принципа јавности ради Извршног одбора и његовог предсједника. Такође, индикативна је чињеница да је директор ту емисију прatio „наоружан“ штоперицом (да ли је и то пракса у раду државног радија Албаније?).

Подучавање о уређивању емисија радија и уопште о раду на радију треба упутити онима који тамо раде а

не предсједнику Извршног одбора који нема амбиција да се мијеша у било које послове радио Будве.

6. Разговор мене и директора у мојој канцеларији је био крајње коректан и приятельски (постоје и свједоци) — зашто се и у којем циљу о томе јавно износе неистине?

7. Ставови Извршног одбора о раду општинских органа управе, па и мене као предсједника Извршног одбора су добро познати јавности. Инсистирам да општински органи раде у границама својих надлежности и по закону. Такође, настојимо створити услове за реализацију принципа правне државе, а што изменују осталог поред владавине права, поштовања уставности и законитости подразумијева и реализацију принципа једнакости свих пред Законом. У смислу тога треба и посматрати и цијенити рад инспекцијских органа.

Инсинуације о употреби тих органа у некакве друге сврхе тј. као реализацију неистинитог изнијете тврдње да ја као предсједник пријетим странкама употребом својих овлашћења — а без одговарајуће аргументацију су, поред тога што су лишене било каквог основа крајње нечасне.

Такође, инсинуације којима се критика неких активности КИЦ-а од стране грађана на састанцима у мјесним заједницама присуствује мојем наводном речењу су лишене сваког осnova и са више аспекта неприхватљиве. Наиме, радио се о јавним састанцима уз присуство новинара а на свима је био и присустан новинар радио Будве. Даље, овакве инсинуације упућују на манипулисање са грађанима а истовремено им се одриче политичка и грађанска способност. Такође, овакве ствари не доносе стварању демократске атмосфере у којој свако може слободно изнijeti своје мишљење, па разумије се и имати критичку дистанцу и према одређеним активностима КИЦ-а.

Посебно је несхvatljivo чему служе драматизације тих критика уколико је све у најбољем реду како твrdи директор КИЦ-а.

На крају, заиста неизbjedno ми се намеће питање: зашто све ово и с којим циљем?

Да ли је можда проблем у томе што се ја јавно залажем између осталога и за пуну јавност рада свих и свакога као битну претпоставку за стварање услова за јавно полагање рачуна свих.

СЛОБОДАН ФРАНОВИЋ

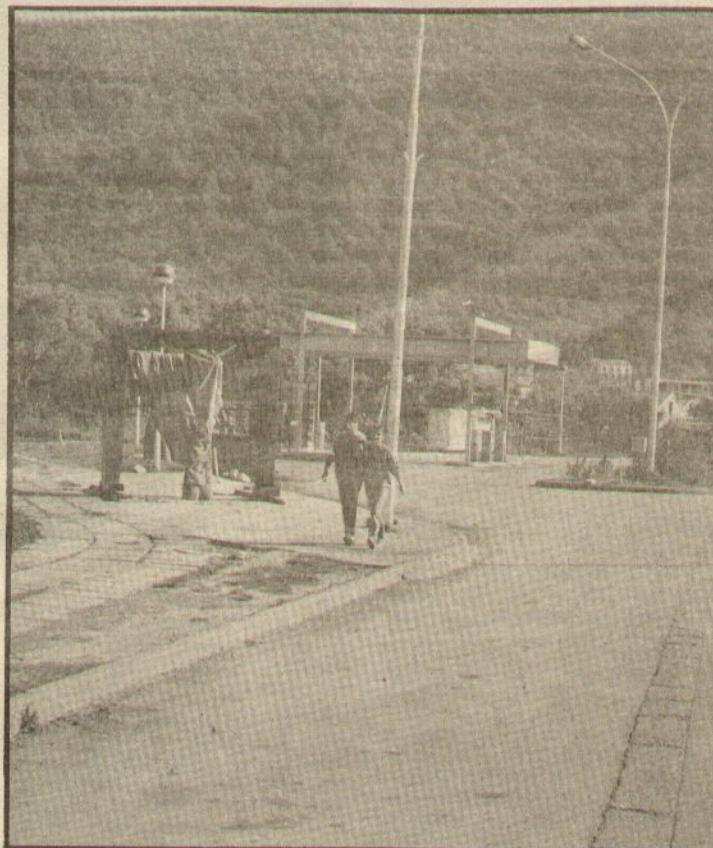
ПИСМО МЗ СВЕТИ СТЕФАН

МОЛИМО вас да у сљедећем броју вашег листа објавите реаговање поводом текста под насловом „Предсједникова истине“ чији је аутор Велибор Золак, директор Културно-информативног центра у Будви. Наиме, у свом реаговању друг Золак тврди да је предсједник Извршног одбора Слободан Франовић састанак у Мјесној заједници Свети Стефан искористио би га морално, политички и професионално дезавуисао, што није тачно.

На састанку у нашој мјесној заједници друг Франовић је говорио о томе како се заједнице заједнице ради, као и његову спремност да јавно положе рачун истакао да то не иде баш лако, а као доказ највећи пример о томе како му је то ускraćeno баш у Радио Будви. Не образложи овај случај детаљно, иако он то и заслужује, друг Франовић није поменуо Золака иако је сасвим јасно да му је баш он ускraćio право да до краја заврши разговор на таласима овог све чијије Радија, никако Золаковом заслугом. Овом састанку присуствовао је између осталих и уредник Радио Будве друг Ранко Павићевић, па не сумњамо да ће потврдити ове чијенице.

Након свега, поготово након оваквог реаговања Золака у новинама, све је очигледно да је он у случају Франовића на Радију злоупотребио свој положај (директора КИЦ-а), а сада то поново чини и у листу „Приморске новине“, самим тим што својом твrdњом у реаговању, износиши нетачне оцене једноставно обмањује јавност.

За Мјесну заједницу Свети Стефан
Владо Кажанегра

СЛИКОМ И РИЈЕЧУ

БОДЕ ОЧИ, АЛИ...

МОНТАЖА уређаја за аутоматско прање аутомобила код бензинске пумпе у Будви већ недјељама „боде очи“ и намеће питање како је могуће одобрiti постављање таквог објекта на таквом мјесту. Реаговало је и Мјесна заједница Будва II истичући да је такав објекат неприкладан за околину, да угрожава пjeшаке, и посебно ћаке, да ће се стварати баре од воде и прскањем ометати саобраћај, да ће бити велике буке што ће угрожавати туристичко насеље „Словенску плажу“ и стамбено насеље поред која се налази...

Но, све то је изгледа узалудно јер је постављање Сервиса за аутоматско прање кола на тој локацији предвиђено Програмом привременог коришћења неизграђеног градског грађевинског земљишта за 1989. годину. Програм је, подсјетимо, прошао јавну расправу, усвојен је на сједницама скупштинских вијећа (додуше овим проблематичним од 19. јуна), и по нашим старим навикама нико се није сјетио да ли је то право мјесто.

Проблем има и другу страну. Уређаји за прање аутомобила још не функционишу, власник вјероватно планира да га користи тек наредне године када ће (посебно у сезони) имати више послана, али је питање како ће се идуће сезоне одређивати локације за привремене објекте. Сам објекат по својој природи никако не личи на привремени па се то намеће и као „стечена“ обавеза приликом доношења одлуке за наредну годину. А тада ће свака одлука, било за продужење или престанак важења дозволе, бити „с репом“.

В.М. Станишић

МИТАР МИТРОВИЋ

АФОРИЗМИ

НЕ ДИЖИТЕ ДВА ПРСТА, АКО НЕ МОЖЕТЕ ВИШЕ.
ПОКОПАЊЕ СЕКИРЕ РЂАЈУ, АЛИ НЕ ТРУNU.
ЕВРОПА НАМ ЈЕ НАЈБЛИЖА-НА ГЕОГРАФСКОЈ
КАРТИ.
ВЕЛИКА ЈЕ БРУКА КАД НАРОД ЗАКУКА.
ВРАТИТЕ МЕ У ЗЕМЉУ- ПОВИКА ВАМПИР, ПОСЛЕ
ПАРТИЈСКОГ ПЛЕНУМА.

ЕКСКЛУЗИВНО ЗА „ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ”: АЛЕН НУРИ

„ИСКУШАВАЊЕ” – ПОЕЗИЈА ЖИВОТА

Уокolini Петровца на мору, редитељ Живко Николић у фебруару и марта ове године снимио је свој седми умјетнички дугометражни филм „Искушавање ћавола”.

Сценарио за овај филм су написали Драган Николић, новинар и Живко Николић. Овај, није „прошао” као претходни Николићеви филмови, али је, ипак добио низ признања на фестивалима у Херцег-Новом, Пули, Нишу...

Главне улоге Николић је у овом филму поверио: Алени Нурију, интернационалној звијезди, Драгани Мркић, Јубиши Самарџићу, Јильани Костић, Бору Беговићу, Јильани Контић, Драгу Маловићу, и другим.

Филм је рађен у југословенско-француској кооперацији: „Зета филма”, „Београд филма” и „Арија филма” из Париза.

Разговарали смо са француском звијездом филма, добро Југословенима познатим Алениом Нуријем.

— У Југославији се осјећам као и у своме Паризу или Кану, где преко љета живим. Од 1975. од када сам први пут играо у филму „Врхови Зеленгоре”, „Здравка Велимиринића”, није пропшла ниједна година, а да не дођем у ову лијепу и поносну земљу. У Југославији сам снимио седам филмова и „Искушавање ћавола” је осми.

● Које сте све филмове снимали у нашој земљи?

— То су: „Врхови Зеленгоре”, „Сезона мира у Паризу”, „Опасни траг”, „Протести албум”, „Љепота порока”, играо сам у ТВ серији „Бољи живот“ и ТВ филму „Роман о Лондону”.

● Који вам је пут да играте у Николићевом филму?

— Други пут сам у Николићевом филму. Као што знаете „Љепота порока”, који је снимљен на Ади код Улице доживио је велики успех у Израелу, Белгији, Француској, СР Њемачкој, Канади... наравно и у Југославији.

У „Љепоти порока“ главном јунаку сам дао особеност „западног човјека“, а тако је то и у овом филму Живка Николића „Искушавање ћавола“. Овај филм је посвећен поезији живота. Допао ми се сценарио. О родитељу се све зна.

У филму је дотакнута проблематика „емиграције“, која је одвајакада постојала у Црној Гори. Свако од нас једног дана одлази од родитеља, и то је генетичко удаљавање...

И овај филм Живка Николића, имаће оне који ће га хвалити, али и оне који ће га осправити, а то су управо вриједности Николића.

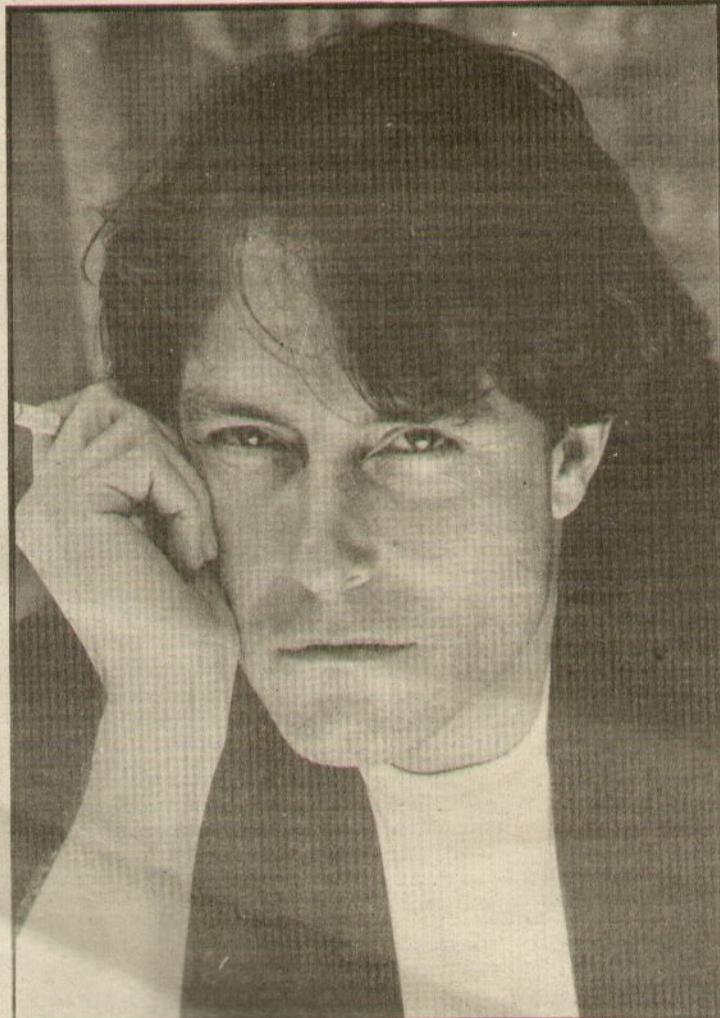
Николићева дјела су цијењена и ван граница Југославије, а то је доказ, да је филм продат на невиђено једној израелској дистрибутивној кући..

● Можете ли нам казати, које сте све филмове снимили?

— До сада сам снимио 26 филмова у Европи. Дебитовао сам у филму „Велики Молна“, 1967. године код редитеља Жан Габријел Албикоко. Тај филм је рађен према роману Алена Фурнијеа. Поред Француске и Југославије, снимио сам у СР Њемачкој, Италији и САД.

Један од најдражих мојих филмова, наставио је Нури, је

„Живот Алберта Мусеја“, који је режирао Риналдо Баси. У Холивуду сам снимио „Човјек срце“ у режији Ерија Шапијеа, с лијепом Ракел Велч.

Ален Нури

Са много глумаца сам радио: Џејн Биркин, Реј Ловлок, Алидом Вали, Ралф Валонеом, Паскал Пети, Ерналдом Јозефсоном, Маријом Шнајдер, Вирном Лизи, Хелмутом Бергером, Шарлом Азnavуром, Сергејом Бондарчуком..., а од југословенских глумаца посебно бих извршио, иако ћу се можда другим колегама замјерити, Миру Фурлан, Раду Шербецију и Драгана Николића. То су праве звијезде филма.

Црна Гора је бастибион чојства и јунаштва, која је тај епитет стекла борбом кроз вјекове, а то је њен народ доказао и у октобру прошле године и јануару ове, што је свакако са симпатијама пропраћено и у Француској. Волим Југославију. Црна Гора ми се посебно урезала у смијест. Утици су веома импресивни. То је простор, који се нигде не може срести.

Овдје је тако лијепо и сунчано, а после само десетак минута вожње већ је другачије. Неobično. Поглед је нешто што се никада не може заборавити са било ког превоја који води ка мору. Вјенчани кум моје супружнице Дорине, Југословенке, румунског поријекла из Уздине

Станко Паповић

У БЕЧИЋИМА РАДНИЦИ СТВАРАОЦИ

КРАЈЕМ мјесеца у Бечићима су одржани Осми сусрети радничког књижевног стваралаштва Југославије на којима су учествовала по два радника писца из свих република и покрајина. Ову манифестацију су организовали Вијеће савеза синдиката Црне Горе, Републичка културно просвјетна заједница, Секција писаца радника Црне Горе и Општинско вијеће синдиката Будва.

Централна тема овогодишњих сусрета била је „Поезија, рад и стваралаштво“, а уводно излагање имао је др Драгутин Огњановић из Београда. Организоване су и пригодне изложбе културно умјетничког стваралаштва а представљене су и нове књиге из издавачке дјелатности Секције писаца радника Црне Горе.

Приликом боравка у Будви и Бечићима, радници су били гости Средњошколског центра и основних школа у Петровцу и Будви, а посетили су и Стари град.

Р. Павићевић

ДРАГАН МАТЕЈИЋ

ЈЕДНОЛИЧНА ИСХРАНА

Немам појма како се ви снalaзите на овој скupоћи, али код мене некако иде. У кући нас има четворо, и мој лични доходак у просеку износи шездесет старих милиона, и мени жена не ради, а живи се некако. Мора се.

Близу мене има један ресторан на гласу. У њему се сваке суботе и недеље одржавају свадбе на које идем обавезно, независно додуже, али нисам ја једини у овом нашем друштву што се утрпавам.

Кад сватови посадају и прође даривање младенца, ја са женом и децом цвет у ревер па на весеље. Улазак међу сватове вршишмо из правца СЦ-а, као водили смо децу да пишке. У коло се хватамо до било кога, па свадба је, сви смо пријатељи. После игре заседнемо, па дамо деци знак да и она приђу. Овакав начин има велики недостатак јер је исхрана једнолична. Не можеш да упаднеш последњи и тражиш предјело, супице и остало, већ мораши да једеш само прасеће и јагњеће печење и торте.

Ако се за сто врате сватови и ходе да седну баш ту где ми седимо, ми се културно извинимо и мало се помакнемо, као погрешили смо место. Кад неко седне до нас и почне да хвали младожењу, ми хвалимо младу, као да смо њени гости из фамилије, а кад хвале младу ми контрирамо. Тако се у разговору наједемо, али ме стално страх да ме деца не одају, навале на торте ко нездраво, ко кад никад нису виделе грлимо са пријатељима, вратим у цеп.

Кад се децици приспава, жена их побере па кући. Ја се увучем уз најпијаније па испијам шприцер до зоре. Нит'ме ко пита чији сам гост, нит'је то важно. Нуткају ме младожењица да се кројатеље не најем запостављем а младине отац док се кујамо, гледа право у очи. Кући кад кренем, изљубим се са свима као да смо најрођенији.

Све је то ишло тако глатко до јуче, а јуче ме укужио један конобар, помислио да ће да ме провали, али ми он само рече да је идућој свадби припазим мало на његову жену и децу, јер рече ми у поверењу, и њему је мала плата и жене му не ради.

(откупна награда за хумореску)

МОДЕРНА ГАЛЕРИЈА

ИЗЛОЖБА „ЕКОЛОГА“

Петрић, Боро Попржан и Бранка Веселиновић.

— Колонија је настала 1984. године. Кроз њу је прошло већ преко стотину ликовних стваралаца, а разлог за њено стварање је тај, што се Србац налази на учију ријека Врбаса у Саву. Околина Срца, иначе је богата са дosta и других ријечних мањих токова, који су сви сажаћени, а наша је жеља да поново буду бистри.

Од Угљене Петковића, који запаженим сликама, неуједначеног ликовног израза и умијења су: „Алтернативни пејсаж“, Игора Антића, „Рибе“ и „Беца мјесец“, Ђорђа Ковачевића, „Вода је живот“, Рајка Петковића, родоначелника ове колоније, „Много воде—моловоде“, Душана Тодоровића. На овој манифестацији су били заступљени и Јагода Беладер Маричић, Милица Ђелановић, Виолета Чаповска, Јадранко Дадо Франковић, Милан Кешељ, Валерија Љацко, Оливера Марин, Милан Матавуљ, Јубица Мркаљ, Поп Павел, Бане

С.П.

Изложбу је отворио, Јово Ивановић, руководилац Модерне галерије.

Међу запаженим сликама, неуједначеног ликовног израза и умијења су: „Алтернативни пејсаж“, Игора Антића, „Рибе“ и „Беца мјесец“, Ђорђа Ковачевића, „Вода је живот“, Рајка Петковића, родоначелника ове колоније, „Много воде—моловоде“, Душана Тодоровића. На овој манифестацији су били заступљени и Јагода Беладер Маричић, Милица Ђелановић, Виолета Чаповска, Јадранко Дадо Франковић, Милан Кешељ, Валерија Љацко, Оливера Марин, Милан Матавуљ, Јубица Мркаљ, Поп Павел, Бане

С.П.

У ПЕТРОВЦУ

МОЗАИК ПОД КЉУЧЕМ

У ПРОШЛОМ броју „Приморских новина“ општарије смо писали о мозаицима у Будви и Петровцу.

Почетком октобра обишли смо петровачки мозаици, који је као што је познато откривен 1902. године. Послије земљотреса 1979. године, стручњаци конзерватори и грађевинци су све урадили да овај мозаик буде доступан јавности.

— Он је и даље закијучан. Предузимач, Радован Јанковић из Буљарице, који је изводио радове не даје кључ од павиљона, којим је мозаик заштићен, јер му РО у оснивању „Стари град“ није платила изведене радове, рејкала нам је Бранка Павловић, организатор културних манифестација у Дому „Првени комуне“ у Петровцу.

С.П.

ФУДБАЛ

БУДВА НА ВРХУ

БУДВАНИ настављају са изванредним играма и побједама. Протеклог мјесеца играли су као и раније: изванредно и на свом терену и у гостима. У Будви су убједљиво и игром и резултатом савладали искусни тим Борца са 2:0, а потом су истим резултатом побједили увијек неутодног супарника, тим Јединства у Бијелом Пољу. Услиједио је потом кикс у гостима: Фамос је савладао екипу Будве и то је био њен други пораз у овом првенству.

И поново изванредна игра и блистава побједа на стадиону крај Словенске плаже. Барски Морнар, који се од ове сезоне такмичи у Међурепубличкој лиги, потучен је до ногу – 4:0 за Будву. Овај сурет по лијепом времену прatio је велики број навијача Будве, али и гостију из Бара који су пратили своје љубимце. Божовић је у 29. минутиту подгadio мрежу Бујића, а Савелић у 40. тако да се на одмор пошло резултатом 2:0. Будвани су и у другом дијелу утакмице наставили са атаковањем на противнички гол, што се и исплатило. Пејовић је у 60. минути ту повисио на 3:0 из оправдано досуђеног једанаестерца, да би тачку на запажен успех ставио Милић.

Послиje 13 кола Будва се налази на првом мјесту. Рудар који је непрестано прати (ове двије екипе се смјењују у вођству) посрнуо је у овом колу у Титограду и тренутно је на другој позицији са истим бројем бодова. Будвани су из осам побједа, три неријешене игре (два пута су поражени) сакупили 18 бодова и имају изванредну гол разлику од 21:7. Уколико наставе са оваквим игrama – а нема разлога да другачије буде – Будванима се смијеши титула јесењег првака.

За прогнозе, које су увијек незахвалне, има времена, али се сада може рећи ово: екипа Будве састављена је од искусних играча и од талентованих младића, које је тренер Лазовић успјешно укомпоновао у тим који гаји нападачку игру и кући и на страни. Изванредне игре Будве прати и све више гледалаца.

С. Грегорић

РАДОВИ НА СПОРТСКОЈ ХАЛИ ПРИ КРАЈУ, АЛИ

БЕСПАРИЦА ПОМЈЕРА РОКОВЕ

РАДОВИ на изградњи вишенамјенске, спортске хале су у завршној фази, али ће та фаза, како ствари сада стоје, мало дуже потрајати јер нема довољно средстава. Како смо обавијештени у СИЗ за комунално-стамбену дјелатност (која је инвеститор) предузеће се све да се заштити оно што је изграђено и да бар у догледно вријеме не буде оштећено због спољашњих утицаја.

Вишенамјенска хала ће, подсјетимо, по-рёд спортске дворане која ће се моћи користити и за друге приредбе и скupове, имати и пословни простор. Интерес града и општине несумњиво је да се овај објекат што прије заврши и неопходно је залагање свих заинтересованих да се обезбиједе додатна средства, и поред свих наших финансијских потешкоћа и више или мање изражених потреба з средствима.

В.М. Станишић

ХРОНИКА

НОВ УСПЈЕХ ХУСЕНА

ТАКМИЧАР боксерског клуба „Будва“ Фехми Хусен као члан државне репрезентације на међународној боксерској ревији „Вођа бокса“ која је одржана у Кикиндиду од 6. до осмог октобра, освојио је једно златно одличје. На овом такмичењу учествовало је 67 боксера, а Фехми је до финала и златне медаље дошао савладавши три такмичара у полувелтер категорији.

Освајањем првог мјesta на овом турниру, он је стекао право учешћа у репрезентацији Југославије на Балканском шампионату који ће се од 26. до 30. октобра одржати у турском граду Адени. У међувремену, овај вриједни такмичар већ се марљиво припрема у Будви за ово велико такмичење под стручним надзором свог тренера Павла Бучаја.

Р. ПАВИЋЕВИЋ

ЛИЈЕП ПОКЛОН

ОД Комитета за физичку културу и спорт при министарству Руске совјетске федеративне социјалистичке републике из Москве, преко Гојка Радуновића, члана Предсједништва Боксерског савеза Југославије, наши боксери су добили вриједан поклон.

– Добили смо боксерски цак, вриједан четри старе милијарде динара, затим пар боксерских тренерских рукавица (показатељке), Карпонтијеву вибрациону крушку, једну обичну боксерску крушку и три паре боксерских рукавица, на чему смо им веома захвални, каже Павле Бучај, тренер БК „Будва“.

Од Бучаја смо сазнали, да је иницијатива за ову помоћ дао тренер омладинске репрезентације Совјетског савеза, Игор Петровић, који је у септембру био гост Боксерског савеза Црне Горе.

С.П.

ОТВОРЕНО ПРВЕНСТВО ЦРНЕ ГORE У ТЕНИСУ

ПЕХАР – ЧИЧИ

Одржано друго отворено првенство Црне Горе у тенису. **ЖЕЉКУ ЧИЧИ** ПРИПАО ВЕЛИКИ ПЕХАР БУДВЕ. Он је у финалу савладао Сашу Хиршзону из Загреба. Код сениорки најбоља Рената Шашак

На тениским теренима Туристичког насеља „Словенска плажа“, 20.21. и 22. октобра одржано је друго отворено првенство Црне Горе у тенису.

У сениорској конкуренцији учествовала су 32 тенисера, а у женској 8 тенисерки.

На окупу су били најбољи југословенски играчи, осим Живојинића, Иванишевића, Притића и Орешара који су тих дана наступали на турнирима широм света.

У мушкиј конкуренцији најбољи је био Жељко Чича, члан београдског Партизана. Он је убједљиво савладао у финалу, фаворита Сашу Хиршзону из загребачког Металца 6:1, 6:2. Чича је припао велики пехар Будве и 20 милиона динара. Он је овом побједом одбранио титулу, коју је овде лане освојио.

– Нијесам очекивао оваку лаку побједу. Срећан сам, јер сам одбранио прошлогодишњи наслов. Непобједив сам у Будви. Прије Хиршзоне, побиједио сам Вучетића, Зиндовића и Хорвата, рекао нам је непосредно послије меча, Чича.

У женском финалу играле су прошлогодишња финалистикиња, Рената Шашак из Загреба и Људмила Павлов из Новог Сада. Побиједила је Шашак, лако 6:1, 6:4. Ној је припала награда у износу од 10 милиона динара.

– Организација турнира била је изванредна. Објективно нијесам очекивала да ћу бити прва, јер сам се породила прије седам мјесеци, рекла нам је Шашак.

РАЗГОВОРИ

БУДВА – СПОРТСКИ ЦЕНТАР

СА најодговорнијим људима наше општине, Ђоком Прибилићем, предсједником Скупштине општине и Мирославом Ивановићем, предсједником ОК СК, 23. октобра су разговарали члани људи Фудбалског савеза Југославије, Анте Павловић, генерални секретар, Милан Мильанић, савезни капетен и Бранко Булатовић, правни савјетник.

– Наше су амбиције, да будванску ривијеру што више укључимо у спортска забивања, због њене угодне климе, како ѡети, тако и преко зиме. Поред тога овдје би радо одржавали састанке, семинаре, како на југословенском, тако и на међународном нивоу рекао је Мильанић.

И Прибилић и Ивановић су истакли, да још у Будви није сагледана дугорочна концепција развоја спорта, као што јето, рецимо урађено у култури, стварњем фестивала „Града театар“, и да ће наш град све урадити да то постигне у што краћем времену. У пролеће наредне године, очекује долазак на завршне припреме једне од репрезентација свијета, које су се квалификовале за светско првенство у Италији.

Иначе у Будви се 1982. године припремала репрезентација Југославије за светски шампионат у Шпанији, када јој је домаћин био ХТО „Монтенегротурист“.

– „Монтенегроекспрес“ је југословенску репрезентацију сервисира у Загребу против Шкотске и у сусрету са Норвешком у Сарајеву. На наше велико задовољство, добили смо врхунске услуге. Ову сарадњу ћемо наставити и на светском шампионату у Италији каже Мильанић.

– Ми смо заинтересовани да Будва добије један стадион са рефлекторима, где би се могло играти и ноћу преко љета. Фудбалски савез Југославије, би организовао ту међународне утакмице и турнире, што би било један нова квалитетна туристичка понуда. Овде се преко љета одмарало велики број њемачких и енглеских туриста, одакле би доводили и тимове, рекао је Анте Павловић.

С.Паповић

ЦЕНТАР „КРСТАЦ“

НАЈОДГОВОРНИЈИ људи наше општине у привредном и политичком животу (предсједавао Ђорђе Прибилић) размијенили су мишљења око изградње спортивког центра, који ће бити у функцији туризма, и спорта.

– Желимо да у што краћем року започнемо и изградимо спортивки центар „Крстак“, рекао је Ђорђе Прибилић.

Како се на овом састанку чуло, прва фаза спортивког центра требала би бити завршена до 1. априла сlijedeће године. Инвеститор ће бити југословенска путничка агенција „Монтенегроекспрес“ и ООУР „Будва“.

Речено је да у нашој општини постоје бројни тениски терени, отворени пливачки базен, у завршној фази спортивка дворана, а недостаје затворени пливачки базен и квалитетно фудбалско игралиште.

С.Паповић